Pr. br. 1050/19
(SA)

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 032816 19 U
Sarajevo, 11.01.2021. godine

22.01.'21
US-03-13-1 257 19

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „AUTOAS" d.o.o. Drvar, kojeg zastupa punomoćnik Safeta Alijagić, advokat iz Bihaća, protiv rješenja broj:JN2-03-07-1-1050-8/19 od 23.05.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.01.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: JN2-03-07-1-1050-8/19 od 23.05.2019. godine, se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača za Lot 3, broj: 01/1-323/2019 od 02.04.2019. godine, u otvorenom postupku javne nabavke „Nabavka usluga servisiranja i održavanja motornih vozila", ugovornog organa ŠGD „Hercegbosanske šume" d.o.o. Kupres, te je odbijen zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 900,00 KM i odbijen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 1.666,66 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno utvrđenog činjeninog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je ugovrni organ odluku o dodjeli ugovora donio nakon više od tri mjeseca od dana isteka ponuda, te da se navedena odluka temelji na istekloj ponudi u kojoj ponuđena cijena više nije važeća. Nadalje navodi da se tuženi

u pobijanom rješenju nije očitovao na žalbene navode da je tačkom 8.2 TD propisan sadržaj ponude u kojoj se zahtijeva dostavljanje nacrta okvirnog sporazuma, ali nije definisano na koji način i koje elemente okvirnog sporazuma ponuđači trebaju popuniti. Ističe da je u svojoj ponudi popunio sve podatke koji su predviđeni za upis a koji ispunjavaju minimum kvalifikatornih podataka, a samom dostavom okvirnog sporazuma uz svoju ponudu je dao saglasnost na nacrt okvirnog sporazuma u formi i uslovima koje je odredio ugovorni organ. Ukazuje da je na žalbene navode da izabrani ponuđač ne ispunjava uslove iz člana 45. ZJN tuženi samo uopšteno naveo da je izabrani ponuđač u ostavljenom roku dostavio tražene potvrde bez obrazloženja o kojem se roku radi i koje su potvrde dostavljene i kada. Smatra da je ugovorni organ bio dužan tražiti pojašnjenje neprirodno niske cijene obzirom da je porcjenjena vrijednost nabavke iznosila 75.000,00 KM, a izabrani ponuđač je ponudio cijenu od 30.391,92 KM. Nadalje ističe da nije zaprimio zapisnik o procjeni i vrednovanju ponuda u skladu sa članom 18. Uputstva o pripremi modela tenderske dokumentacije i ponuda, te da je tuženi pogrešno primjenio odredbu člana 71. stav 2. ZJN kojom je propisano da je ugovorni organ dužan uz obavijest o rezultatima postupka dostaviti i odgovarajuću odluku iz člana 70. ovog zakona i zapisnik o ocjeni ponuda iz člana 65. stav 2. ovog zakona. Smatra pogrešnim zaključak tuženog da je izvješće o radu povjerenstva isto što i zapisnik o ocjeni ponuda. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ ŠGD „Hercegbosanske šume" d.o.o. Kupres pokrenuo postupak javne nabavke usluga servisiranja i održavanja motornih vozila, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1101-1-2-73-3-68/18 od 22.06.2018. godine, te ispravke obavještenja broj: 1101-1-2-73-8-108/18 od 27.09.2018. godine i broj: 1101-1-2-73-8/18 od 13.11.2018. godine objavljeni na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 02.04.2019. godine donio odluku broj: 01/1-323/2019 kojom je kao najpovoljniji ponuđač izabran „2000-DARC" d.o.o. Livno. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke, te da je ponuda izabranog ponuđača u cijelosti u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije.

Po ocjeni ovog vijeća, osporena odluka dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 87/13) uspostavlja sistem javnih nabavki, prava, obaveze i dužnosti učesnika u postupku javnih nabavki u cilju da se poduzmu sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima, uz ostvarenje jednakog tretmana, nediskriminiranja i transparentnosti (čl. stav 1. tačka b), citiranog

zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego da i bude izabran kao najpovoljnjiji ponuđač. Također, jedan od osnovnih principa Zakona o javnim nabavkama jeste jasno i precizno definiranje kriterija za učešće, potrebnih dokaza i drugih uslova javne nabavke. Ovo podrazumijeva obavezu svakog ponuđača da u skladu sa traženim kriterijima i dokazima za kvalifikaciju iz tenderske dokumentacije dokaže da njegova ponuda u svakom segmetu zadovoljava tražene kvalitete po kvantitetu, kvalitetu i tehničkim karakteristikama. Ugovorni organ treba da jasno definira svoja očekivanja u pogledu usluga, roba ili radova, njihov obim, veličinu, kvalitet, uvjete izvršenja i dr. Za opisivanje uslova za kvalifikaciju javnih nabavki ugovorni organ koristi odredbe člana 22-26. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj: 49/04 do 87/13) kojim su propisana kvalifikacija, selekcija i diskvalifikacija. Kvalifikacija ponudjača se odredjuje prema članu 22. do 26. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 49/04 do 87/13), i veže se isključivo za ponudjačevu sposobnost da učestvuje u postupku, a koja se ispituje isključivo u fazi postupka kojom se vrši ocjena ponuđačeve sposobnosti u prednje navedenom smislu. Ponuda se smatra prihvatljivom kada je podnese kvalifikovan ponudjač, koji je dokazao ličnu, pravnu, finansijsku i tehničku sposobnost i kada ponuda sadržava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje navodi ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, a što se provjerava komparirajući obavezne tehničke, količinske i druge specifikacije koje su unaprijed utvrdjene, pa se shodno tome, samo ponude koje se smatraju prihvatljivim smatraju relevantnim za drugu fazu postupka javne nabavke-fazu bodovanja.

Neosnovano tužitelj ukazuje da je njegova ponuda u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, odnosno da je samom dostavom okvirnog sporazuma uz svoju ponudu je dao saglasnost na nacrt okvirnog sporazuma u formi i uslovima koje je odredio ugovorni organ. Naime, tačkom 8.2 tenderske dokumentacije (sadržaj ponude) propisano je da ponuda između ostalog mora sadržavati i Nacrt Okvirnog sporazuma. Tačkom 10. TD (Nacrt okvirnog sporazuma ili osnovni elementi okvirnog sporazuma) propisano je da sastavni dio ove tenderske dokumentacije je Nacrt okvirnog sporazuma, a u koji su unijeti svi elementi iz tenderske dokumentacije. Ponuđači su dužni uz ponudu dostaviti Nacrt okvirnog sporazuma u koji su unijeli podatke iz svoje ponude, te parafirati sve listove Nacrta okvirnog sporazuma. Uvidom u tužiteljevu ponudu nesporno je utvrđeno da je isti dostavio Nacrt okvirnog sporazuma, ali u isti nisu uneseni svi podaci iz ponude, te je pravilan zaključak tuženog i ugovornog organa da navedeno čini tužiteljevu ponudu nepotpunom.

Neosnovan je i tužbeni prigovor kojim se ukazuje da je ugovorni organ bio dužan tražiti pojašnjenje neprirodno niske cijene. Odredbom člana 66. stav 1. Zakona o javnim nabavkama propisano je ako ugovorni organ ocijeni da je ponuđena cijena neprirodno niska, pismeno će od ponuđača zahtijevati da obrazloži ponuđenu cijenu. Ako ponuđač ugovornom organu ne ponudi osnovano obrazloženje, koje može, između ostalog, sadržavati i poređenje s cijenama na tržištu, ugovorni organ odbacit će ponudu. Nadalje, odredbom člana 17. stav 7. Uputstva za pripremu modela standardne tenderske dokumetacije i ponuda („Službeni glasnik BiH", broj 90/14) propisano je da ugovorni organ obavezno od ponuđača traži objašnjenje cijene ponude koju smatra neprirodno niskom ako su ispunjeni sljedeći uslovi: a) cijena ponude je za više od 50% niža od prosječne cijene preostalih prihvatljivih ponuda, ukoliko su primljene najmanje tri prihvatljive ponude, ili b) cijena ponude je za više od

20% niža od cijene drugorangirane prihvatljive ponude. Pravilno je u postupku tuženi razmatrajući osnovanost žalbe tužitelja utvrdio da ugovorni organ nije bio dužan tražiti pojašnjenje neprirodno niske cijene. Obzirom da je samo ponuda izabranog ponuđača bila prihvatljiva, to ugovorni organ nije niti imao obavezu tražiti pojašnjenje cijene ponude.

Nadalje, tužitelj neosnovano prigovara i da izabrani ponuđač ne ispunjava uslove iz člana 45. ZJN, odnosno da je tuženi samo uopšteno naveo da je izabrani ponuđač u ostavljenom roku dostavio tražene potvrde bez obrazloženja o kojem se roku radi i koje su potvrde dostavljene i kada. Naime, kako to iz stanja spisa proizlazi ugovorni organ je u obavijesti od izboru najpovojnijeg ponuđača od 08.04.2019. godine naveo da su prvorangirani ponuđači dužni da potvrde u svrhu dokazivanja lične sposobnosti dostave u roku od pet dana od primanja obavijesti. Iako se iz stanja spisa ne može utvrditi kada je ponuđač „2000-DARC" d.o.o. Livno zaprimio navedenu obavijest, nesporno je da je postupio u skladu sa istom obzirom da je dana 12.04.2019. godine dostavio ugovornom organu uvjerenje Uprave za indirektno oprezivanje, Regionalni centar Mostar od 11.04.2019. godine, uvjerenje Porezne uprave F BiH, Porezna ispostava Livno od 11.04.2019. godine, uvjerenje Suda BiH od 12.04.2019. godine i uvjerenje Općinskog suda u Livnu od 10.04.2019. godine.

Tužitelj neosnovano prigovara i da ugovorni organ uz odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača nije dostavio i zapisnik o ocjeni ponuda. Naime, kako to iz stanja spisa proizlazi, ugovorni organ je uz odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača dostavio izvješće o radu povjerenstva broj: 01/-780/19 od 25.03.2019. godine, koje, kako to pravilno tuženi zaključuje sadrži sve potrebne elemente propisane članom 18. stav 1. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda .

Međutim, osnovano tužitelj prigovara da je u konkretnoj javnoj nabavci došlo do povrede Zakona o javnim nabavkama, Naime, odredbom člana 60. stav 1. Zakona o javnim nabavka propisano da period važenja ponude određuje ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji. Period važenja ne može biti kraći od roka navedenog u tenderskoj dokumentaciji, ali ugovorni organ ne može utvrdi rok kraći od 30 dana. Ako ponuđač u ponudi ne navede period njenog važenja, smatra se da ponuda važi za period naznačen u tenderskoj dokumentaciji. Stavom 2. citiranog člana propisano je da u periodu važenja ponude, ugovorni organ može zahtijevati od ponuđača, u pisanoj formi, da produži period važenja do određenog roka. Svaki ponuđač ima pravo odbiti takav zahtjev i u tom slučaju ne gubi pravo na povrat garancije za ozbiljnost ponude. Iz navedenog slijedi jasan zaključak da ugovorni organ može tražiti od ponuđača da produže period važenja svoje ponude, ali samo prije isteka roka važenja ponude koji je propisan tenderskom dokumentacijom i ponudom ponuđača.

Kako to iz stanja spisa proizlazi ugovorni organ je tačkom 8.7. tenderske dokumentacije propisao da ponude moraju važiti minimalno 90 dana, računajući od isteka roka za podnošenje ponuda, te da ukoliko ponuđač u ponudi ne navede period njenog važenja, smatra se da ponuda važi za period označen u tenderskoj dokumentaciji. Tačkom 8.6.2) propisano je da je rok za dostavu ponuda 21.11.2018. godine do 11,30 sati. Izabrani ponuđač je u svojoj ponudi dostavio Izjavu ponuđača u kojoj je navedeno da ista važi 90 dana od zadnjeg datuma za dostavu ponuda.

Imajući u vidu navedeno ugovorni organ je mogao da do 18.02.2018. godine od ponuđača zatraži produženje važenja ponude. Iako je odredbom člana 62. stav 2. ZJN propisana mogućnost, a ne obaveza ovakvog postupanja ugovornog organa, to ne znači da ugovorni organ može donijeti odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača nakon isteka roka važenja ponuda. Propuštanejm da postupi u skladu sa citiranom odredbom, te donošenjem odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača nakon isteka roka važenja ponuda, ugovorni organ je počinio povrede Zakona o javnim nabavkama.

U konačnici to podrazumijeva da je u osporenom rješenju pogrešno primjenjen materijalni propis, a činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno. Obzirom na izloženo, ovaj sud je tužbu tužitelja uvažio, osporeno rješenje u pobijanom dijelu poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje. U ponovnom postupku tuženi će postupiti po naprijed navedenim uputama ovog suda, utvrditi odlučne činjenice i donijeti odgovarajuće rješenje

Slijedom svega navedenog sud je odlučio kao u izreci primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo